

CHÁU KHÔNG CHỐI ĐẠO! CHÁU SẼ CHẾT VÀ SẼ LÊN THIÊN ĐÀNG

... Thánh nữ Maria Đổ Điền chào đời năm 1858 và được chịu phép rửa tội trong gia đình họ Điền bên Trung Quốc. Bà thành hôn với ông Đỗ Vĩnh Hà ở Thâm Huyện, tỉnh Hà Bắc.

Năm 1900, thấy tình trạng bắt bớ các tín hữu Công Giáo ngày càng dữ dội, ông bà Đỗ quyết định gả chồng cho cô con gái thứ hai tên Mađalêna Đỗ Phượng Cúc. Nhưng cô Cúc nhất định từ chối vì cô muốn giữ mình trinh khiết và nhất là vì cô ước mong diễm phúc chết vì đạo. Thấy không thuyết phục được con, ông bà không dám động gì đến chuyện chồng con nữa.

Ngày 27-6-1900 bà Maria Đổ Điền dẫn 4 đứa con gồm 2 gái và 2 trai đến tá túc nơi nhà người em trai. Nhưng vì thấy không thể bảo đảm sinh mạng nên người em trai đành dẫn chị và các cháu đến ẩn nơi một bụi rậm trong một nghĩa trang.

2 ngày sau, bọn giặc Quyền Phỉ đến lục soát làng và bắt các tín hữu Công Giáo. Trông thấy lính, hai cô con gái Mađalêna Đỗ Phượng Cúc 19 tuổi và Barbara 13 tuổi, hoảng sợ, chạy đến gõ cửa một nhà gần đó để xin ẩn trốn. Barbara may mắn lọt vào trong nhà còn Mađalêna thì bị chặn đứng ngoài cửa. Cô trúng đạn bị thương và ngã gục xuống đất.

Trong khi đó, lính ập đến nơi bà Đỗ đang ẩn với hai đứa con trai nhỏ. Bà van nài:

- Tôi là bà mẹ gia đình. Xin thương cứu tôi và cứu các con tôi với.

Người lính lắc đầu từ chối. Bà Đỗ Điền nói:

- Nếu các ông không thể cứu chúng tôi, xin bắn chúng tôi nơi nhà chúng tôi, đừng bắn ở đây, xa làng.

Bọn lính đồng ý. Họ đưa ba mẹ con trở lại nhà. Vừa đến nơi, bà Đỗ thấy căn nhà đang cháy rực. Bà nói với tên lính:

- Nhà cửa chúng tôi không còn, vậy xin ông bắn chúng tôi tại đây.

Lính giơ súng bắn chết cả ba mẹ con.

Còn cô Mađalêna Đỗ Phượng Cúc thì bị người ta khiêng bỏ lên chiếc xe và kéo bỏ cô ngoài nghĩa trang. Cô nằm đó khi dân làng mang xác của mẹ và hai đứa em trai ra nghĩa trang. Người ta tưởng cô đã chết. Nhưng một người quen trong làng tò mò đến gần và thấy cô vẫn còn sống. Ông hỏi: - Cháu có bị thương nặng lắm không?

Cô đáp:

- Thưa bác không.

Ông nói:

- Cháu sẽ không phải chết. Ba cháu hãy còn sống đó!

Nhưng Mađalêna nghĩ tới mẹ và các em. Cô hỏi:

- Mẹ và các em nhỏ cháu đâu rồi?

Người đàn ông trả lời:

- Chết hết rồi và người ta đang mang xác ra nghĩa trang đây. Vậy bác khuyên cháu hãy chối đạo thì sẽ được sống và được trông thấy mặt Ba cháu.

Nhưng cô Mađalêna trả lời:

- Cháu không chối Đạo. Cháu sẽ chết và sẽ lên Thiên Đàng. Cháu sẽ trông thấy mặt Mẹ cháu và các em cháu. Cháu chỉ xin bác một điều là đừng để cho bọn lính hung ác kia đùng tới người cháu và đánh đập cháu.

Người đàn ông gật đầu hứa sẽ làm theo ý cô Mađalêna.

Người ta đào một hố sâu để bỏ xác bà Đổ và hai đứa con xuống. Họ cũng khiêng cô Mađalêna và bỏ luôn xuống hố. Cô Mađalêna nằm trên xác những người thân yêu. Cô giờ tay vuốt xác Mẹ .. Rồi người ta bỏ đất lấp kín 4 cái xác: 3 đã chết và 1 còn sống.

... "Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh chị em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh chị em trong các hội đường của họ. Và anh chị em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết .. Anh chị em đừng sợ những kẻ giết chết thân xác mà không giết được linh hồn. Đúng hơn, anh chị em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục .. Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời. Còn ai chối Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ chối người ấy trước mặt CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời" (Matthêu 10,17-18/28/32-33).

(Celestino Testore, S.I., "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt